

Sygn. akt I C 99/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : Ewa Jarzębska

po rozpoznaniu w dniu 17 sierpnia 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Bank (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko W. S.

o zapłatę kwoty 11.934,57 zł

1. zasądza od pozwanej W. S. na rzecz powoda Banku (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 11.934,57 zł (jedenaście tysięcy dziewięćset trzydzieści cztery złote pięćdziesiąt siedem groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi od kwoty 11.934,57 zł (jedenaście tysięcy dziewięćset trzydzieści cztery złote pięćdziesiąt siedem groszy) od dnia 7 października 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku;
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 10.112,39 zł (dziesięć tysięcy sto dwanaście złotych trzydzieści dziewięć groszy) od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 13 maja 2016 roku;
- umownymi liczonymi od kwoty 10.112,39 zł (dziesięć tysięcy sto dwanaście złotych trzydzieści dziewięć groszy) według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego nie większej niż dwukrotność wysokości odsetek ustawowych od dnia 14 maja 2016 roku do dnia zapłaty;
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.822,18 zł (jeden tysiąc osiemset dwadzieścia dwa złote osiemnaście groszy) od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

1. oddala powództwo w pozostałej części;

2. zasądzą od pozwanej W. S. na rzecz powoda Banku (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 2.567,00 zł (dwa tysiące pięćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt I C 99/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 października 2015 r. powód Bank (...) S.A. we W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o zasądzenie od pozwanej W. S. kwoty 11 934,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 października do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w wysokości 150 zł, zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz zwrotu prowizji e-C. w wysokości 1,50 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż na skutek połączenia Banku (...) S.A. z (...) Bank S.A. w W. nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. w W. na Bank (...) S.A. we W.. Dochodzona pozwem wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną w dniu 26 kwietnia 2012 r. umowy o udzielenie kredytu i wydanie karty płatniczej i nr (...). Pozwana nie wywiązała się z zobowiązań wynikających ze wskazanego kontraktu.

/pozew k. 2 – 4/

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 listopada 2015 r. referendarza sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie nakazał pozwanej W. S. w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacić powodowi kwotę 11 934,57 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 7 października 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2 551,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu albo w tym terminie wnieść sprzeciw do tutejszego Sądu.

/nakaz zapłaty z dn. 13.11.2015 k. 4 v./

W dniu 30 listopada 2015 r. pozwana W. S. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

/sprzeciw od nakazu zapłaty z dn. 30.11.2015 r. k. 6/

Postanowieniem z dnia 23 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie na podstawie art. 505³⁶ § 1 k.p.c. przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi.

/postanowienie z dn. 23.12.2015 r. k. 7 v./

W piśmie procesowym z dnia 2 marca 2016 r. pełnomocnik powoda z ostrożności wniósł o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności, a także zmienił żądanie pozwu w zakresie dochodzonych odsetek liczonych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty w ten sposób, że zamiast dotychczasowego żądania wniósł o:

- zasądzenie odsetek od dnia wniesienia pozwu od kwoty kapitału tj. od kwoty 10 112,39 zł według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie większej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie do dnia zapłaty,
- zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie naliczanych według zmiennej stopy procentowej od kwoty 1 822,18 zł – sumy odsetek umownych i karnych i opłat umownych stanowiącej część należności głównej naliczonych od dnia wniesienia pozwu do dnia rzeczywistej zapłaty.

Powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie żądania zasądzenia odsetek ustawowych od dochodzonej kwoty stanowiącej wartość przedmiotu sporu od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty. Pełnomocnik powoda z ostrożności zaprzeczył wszelkim twierdzeniom strony przeciwnej za wyjątkiem tych wprost przez niego przyznanych.

/pismo procesowe z dn. 2.03.2016 r. k. 12 – 16/

Zawiadomienie o terminie rozprawy oraz odpis pisma powoda został doręczony pozwanej do rąk własnych w dniu 13 maja 2016 r.

/potwierdzenie odbioru przesyłki polecanej k. 49/

Na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2016 r. nikt się nie stawił.

/protokół rozprawy z dn. 17.08.2016 r. k. 50/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy umowy zawartej w dniu 26 kwietnia 2012 r. Bank (...) S.A. z siedzibą we W. udzielił W. S. kredytu i wydał kartę główną. Na podstawie rozdziału I ust. 1 umowy Bank udzielił pozwanej na jej wniosek limitu kredytowego w Rachunku Karty w całkowitej kwocie 10 000 zł. Kredyt został udzielony na czas określony, który upłynął po okresie dwóch lat, liczonych począwszy od ostatniego dnia miesiąca, w którym umowa została zawarta (ust. 2). Od wykorzystanej kwoty limitu kredytowego Bank pobierał odsetki według zmiennej stopy procentowej, wynoszącej na dzień zawarcia umowy 22% w stosunku rocznym i w przypadku zmiany stopa ta nie przekroczy czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP obowiązującej na dzień dokonania zmiany (ust. 6).

Pozwana na podstawie ust. 15 umowy zobowiązała się do spłaty kredytu w następujący sposób:

- dokonywania comiesięcznej spłaty w wysokości nie niższej niż 5% kwoty wykorzystanego limitu kredytowego, lecz minimum 50 zł, zwanej „Minimalną kwotą do zapłaty”. Bieżąca wysokość Minimalnej kwoty do zapłaty oraz termin płatności zwany „Dniem spłaty” (nie krótszy niż 24 dni od sporządzenia zestawienia operacji) wskazywany jest przez bank w tymże zestawieniu operacji,
- w przypadku korzystania z usługi ratalnej RATIO – do dokonywania spłat w ustalonej wysokości, zgodnie z harmonogramem spłat,
- dokonania całkowitej kwoty spłaty kredytu w przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy w „Dniu spłaty” wskazanym w ostatnim Zestawieniu operacji, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia rozwiązania lub wygaśnięcia umowy,
- w przypadku dokonania całkowitej kwoty spłaty bieżącego zadłużenia (wskazanego w Zestawieniu operacji za ostatni okres rozliczeniowy) w dniu Spłaty wskazanym w tym zestawieniu – odsetki od transakcji bezgotówkowych nie są naliczane przez bank,
- za datę dokonania spłaty uznaje się datę wpływu środków na rachunek karty. numer rachunku Karty podawany jest kredytobiorcy w każdym zestawieniu operacji,
- w przypadku gdy po rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy zostaną przekazane do banku rozliczenia jakiegokolwiek transakcje dokonane kartą – bank wzywa kredytobiorcę do spłaty powstałego zadłużenia, wskazując saldo zadłużenia, transakcje objęte tym wezwaniem, numer rachunku do spłaty oraz termin płatności zadłużenia.

Strony ustaliły, iż bank będzie naliczał odsetki od zadłużenia przeterminowanego na rachunku karty jedynie w przypadku wszczęcia postępowania windykacyjnego po zakończeniu okresu obowiązywania umowy. Odsetki będą naliczane według rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego, która jest równa czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP obowiązującej na dzień powstania zadłużenia przeterminowanego. Na dzień zawarcia umowy powyższe oprocentowanie wynosiło 24% w stosunku rocznym.

/bezsporne, umowa o udzielenie kredytu i wydanie płatniczej karty kredytowej z dn. 26.04.2012 r. k. 22 – 26/

Pismem z dnia 12 września 2014 r. powód wypowiedział pozwanej umowę o udzielenie kredytu i wydanie płatniczej karty kredytowej z dnia 26 kwietnia 2012 r.

/bezsporne, wypowiedzenie umowy o udzielenie kredytu i wydanie płatniczej karty kredytowej k. 29/

Pismem z dnia 25 sierpnia 2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty w terminie 3 dni od daty otrzymania wezwania łącznej kwoty zadłużenia w wysokości 11 810,25 zł wynikającej z zawartej między stronami umowy o kredyt z dnia 26 kwietnia 2012 r. wskazując, iż na kwotę zadłużenia składa się kapitał w kwocie 10 112,39 zł, odsetki umowne w kwocie 878,04 zł, odsetki karne w kwocie 815,62 zł oraz koszty i prowizje w kwocie 4,20 zł.

/bezsporne, wezwanie do zapłaty z dn. 25.08.2015 r. k. 27 – 28/

Zadłużenie pozwanej u powódki z tytułu umowy kredytu z dnia 26 kwietnia 2012 r. wynosi 11 934,57 zł tytułem niespłaconego kapitału głównego wraz z odsetkami skapitalizowanymi do dnia wytoczenia powództwa.

/bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego przedstawionego przez stronę powodową, którego prawdziwość i rzetelność nie budziła wątpliwości z uwagi na niekwestionowanie okoliczności sprawy przez pozwaną.

Sąd zważył, co następuje:

Strona powodowa Bank (...) S.A. we W. wniosła o zasądzenie od pozwanej W. S. kwoty 11 934,57 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu od kwoty kapitału tj. od kwoty 10 112,39 zł według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie większej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie do dnia zapłaty, odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi według zmiennej stopy procentowej od kwoty 1 822,18 zł – sumy odsetek umownych i karnych i opłat umownych stanowiącej część należności głównej naliczonych od dnia wniesienia pozwu do dnia rzeczywistej zapłaty, a także kosztów postępowania. Po wszechstronnym rozważeniu materiału dowodowego w sprawie Sąd doszedł do przekonania, iż powództwo w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód wywodzi swoje roszczenie z umowy o kredyt konsumencki zawartej z pozwaną W. S. jako konsumentką. Ogólne uregulowanie umowy kredytu zawiera art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn. Dz.U. 2015, poz. 128 ze zm.), zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Natomiast za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki bądź kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego w wysokości nie większej niż 255 550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, którą kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi (art. 3 ust. 2 pkt 1 i 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim – tekst jedn. Dz.U. 2014, poz. 1497 ze zm.).

Wynikająca z treści art. 353¹ k.c. zasada swobody umów przewiduje, iż strony kontraktu uprawnione są do ułożenia stosunku prawnego według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. W przypadku roszczenia wynikającego z kontraktu, każdorazowo pierwszeństwo mają więc postanowienia umowne.

Zawarta między Bankiem (...) S.A. we W. a pozwaną umowa kredytu nakładała na pozwaną obowiązek spłaty zobowiązania zaciągniętego w ramach limitu kredytowego w ciągu dwóch lat. Dokonując oceny dopuszczalności ustalonych przez strony warunków umowy kredytu odnawialnego w świetle obowiązującej regulacji ustawowej Sąd nie znalazł podstaw do uznania, iż postanowienia umowy sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego, a zatem przedmiotowe postanowienia były dla stron wiążące.

Sąd zasadność i wysokość roszczenia powoda uznał za udowodnioną z powodu braku kwestionowania ich przez pozwaną. Pozwana nie zaprzeczyła żadnym z podnoszonych przez powoda okoliczności, ani prawdziwości złożonych do akt sprawy dokumentów. W jedynym złożonym w toku sprawy piśmie procesowym pozwana wniosła jedynie co do zasady o oddalenie powództwa. Pozwana nie kwestionowała również wysokości dochodzonego roszczenia ani jego wymagalności. Z uwagi na powyższe, ustalając stan faktyczny w sprawie, Sąd oparł się na stanowisku pozwanego zajętym w sprzecznie przyjmując okoliczności wskazane przez powoda za bezsporne.

Podkreślić należy, iż zgodnie z treścią art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Pozwana zawierając umowę kredytu z Bankiem (...) we W. przyjęła na siebie zobowiązanie do spłaty udzielonej jej i wykorzystanej kwoty kredytu wraz z określonymi odsetkami.

Na dochodzoną przez powoda kwotę składają się 10 112,39 zł tytułem niespłaconego kapitału głównego wraz z kwotą 1 822,18 zł tytułem skapitalizowanych odsetek. Pozwana nie zakwestionowała wysokości wskazanych kwot, a zatem okoliczność tę należało uznać za bezsporną. Uprawnienie strony powodowej do dochodzenia kwoty 1.822,18 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych za okres korzystania z kapitału oraz odsetek karnych oparte jest na podstawie art. 482 k.c.

Wątpliwości wzbudziło żądanie powoda zasądzenia na jego rzecz odsetek w wysokości wskazanej pismem zawierającym rozszerzenie powództwa z dnia 2 marca 2016 r., doręczonego pozwanej W. S. dnia 13 maja 2016 r. Wobec zasądzenia na rzecz powoda na podstawie art. 482 k.c. skapitalizowanych odsetek do dnia wytoczenia powództwa, powód dochodził dalszych odsetek od dnia wytoczenia powództwa. Pozwem powód dochodził zasądzenia na jego rzecz kwoty 11 934,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 października do dnia zapłaty. Pismem procesowym z dnia 2 marca 2016 r., doręczonym pozwanej dnia 13 maja 2016 r. pełnomocnik powoda zmodyfikował żądanie w zakresie dochodzonych odsetek wnosząc o zasądzenie odsetek od dnia wniesienia pozwu od kwoty kapitału tj. od kwoty 10 112,39 zł według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie większej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie do dnia zapłaty oraz o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie naliczanych według zmiennej stopy procentowej od kwoty 1 822,18 zł – sumy odsetek umownych i karnych i opłat umownych stanowiącej część należności głównej naliczonych od dnia wniesienia pozwu do dnia rzeczywistej zapłaty.

Przepis art. 481 k.c. regulujący zagadnienie odsetek ustawowych został zmieniony ustawą z dnia 9 października 2015 r. zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.1830 z dnia 2015.11.09), która w zakresie obejmującym komentowany przepis art. 481 k.c. weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. Od dnia 1 stycznia 2016 r., w miejsce dotychczasowych odsetek ustawowych ustawodawca wprowadził pojęcie odsetek ustawowych za opóźnienie. Roszczenie o odsetki jako świadczenie okresowe staje się wymagalne osobno z każdym kolejnym dniem. Możliwość dochodzenia odsetek ustawowych za opóźnienie pojawiła się zatem dopiero w zakresie żądania odsetek od dnia 1 stycznia 2016 r. Za okres poprzedni możliwe było jedynie dochodzenie odsetek ustawowych. Z tego względu Sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanej odsetki od kwoty roszczenia głównego i skapitalizowanych odsetek w wysokości 11 934,57 zł w wysokości odsetek ustawowych od dnia wytoczenia powództwa do dnia 31 grudnia 2015 r., zaś od kwoty 1 822,18 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty i od kwoty 10 112,39 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 13 maja 2016 r. w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie.

Odnosnie zaś zmodyfikowanego żądania powoda zasądzenia na jego rzecz od pozwanej od kwoty 10 112,39 zł odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie większej jednak niż dwukrotność wysokości odsetek ustawowych wskazać należy, iż z uwagi zaś na modyfikację powództwa w toku postępowania, roszczenie w zmienionym kształcie podlegało uwzględnieniu jako wymagalne dopiero od dnia następującego po doręczeniu odpisu pisma z dnia 2 marca 2016 r. pozwanej, a więc od dnia 14 maja 2016 r.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, w zakresie zaś żądania zasądzenia na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa tj. 7 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz w zakresie zasądzenia odsetek umownych od dnia 7 października 2015 r. do dnia 13 maja 2016 r. oddalił powództwo.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., wobec wygrania przez powoda postępowania w całości zasądzając na jego rzecz od pozwanej całość kosztów celowych i niezbędnych do dochodzenia swoich roszczeń w łącznej kwocie 2 567 zł, na którą składają się: 2 400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (ustalone na podstawie § 6 pkt 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę

prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 490)), 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 150 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu.